

Čudni aršēt.

Kerso je bil enega vklečiga rešil in od njega aa lon en aršēt dobil, ki je
 bilo amiraj dosti denarja v njem; Če je nanj peterkal, potlej en plaš,
 do je bil neviden, če ga je ogledal, in en klobuk, do je vselej se jev na miro
 napravila, če ga je nanjo vergel in rekel: Apisa viktaj se. Ta človek je hodil
 rad k kraljevi hčeri kvartat. Ko mu je kaj denarjev racelo mankati, pa je na aršēt
 peterkal. Kraljeva hči je to samerkala in enterat aršēt odrezala. On se je v plaš sa-
 vijal in hodil kraljevo hčer per jebi vrezat, do ni mogla nič jesti. Kac se mu je bil
 enterat plaš s njega smusnil, do ga je ugledala in mu je plaš vneta. Ta reveš
 gre udaj k tistinu, kateriga je bil enterat rešil, ino ga prosi pomoci plaš nosraj
 dobiti. Tove uni pravi: Plašti ne morem pomagati, spet naraj dobiti; tu-
 kaj imas nekaj krušik, nesi jih na prodaj in kraljeva hči jih bo prista kupvat.
 Pa ko jih bo pojela, ji bodo sagovi vradi. Tako se je zgodilo. Zdravniki
 so jo hodili zdraviti, pa ni so nič mogli pomagati. Tvoj pride on, ki je bil ob
 plaš prisa, ino pernese od tistiga, ki mu je bil krušik dal, en jabelko, do bi
 mogli kraljevi hčeri vsički odleteti, ko bi ga pojela. On pravi torej: Jek sin
 vstanu roge odpraviti. Zapre se torej s njo v en cimer in jo račne paršepati, do
 mu je mogla aršēt naraj dati in plaš. Ko so to, kako je tepse od zunej slisali,
 so si mislili, do ji roge prvi odlija. Ko je on to svoje nosraj dobil, ji je dal
 jabelko pojesti, do so ji roge odpadli.